

tydningsløs ligeoverfor Sagen selv. Hvad nu forøvrigt Lovudkastet angaaer, har jeg ved Sagens første Behandling vidtløstigt udtalt min Betragtning, navnlig i finantziel Henseende. Jeg havde haabet, at det skulde være lykkes det meget ærede Udvalg at tage noget mere Hensyn til dette overordentlig vigtige Punkt i den foreliggende Sag; den høitærede Ordfører har gjentagende anført, at det finantzielle Spørgsmaal havde sin store Betydning ligeoverfor dette Lovforslag, og at han ogsaa havde haft sine store Betænkeligheder ved Sagen, men han er dog kommen til den Anskuelse, at man burde tage Loven, som den nu foreligger. Jeg beklager høilig, at det ikke har kunnet lykkes det meget ærede Udvalg at gjøre et Forsøg paa at stille Sagen frem paa en saadan Maade, at den med Hensyn til den finantzielle Byrde blev mere antagelig, end den er. Den finantzielle Byrde staaer for mig ubetinget som saa stor, at den alene er en fuldgyldig Grund til at stemme mod Lovforslaget, og det ikke blot, fordi de Udgifter, vi see, ere saa store, men fordi der knytter sig til dette Lovforslag Noget, som vi ikke see, og som jeg i høi Grad beklager, at det ikke er lykkes os at faae at see nærmere i en tydelig og klar Oversigt. Vi have før faaet flige Forslag meddeelte, — om det end ikke gjaldt en heel Hærordning, saa har der dog været fremsat en Udsigt over mulige Udgifter til Krigsvæsenet, der ansaaes nødvendige til store Befæstninger; — i en længere tilbageiggende Tid har Saadant foreligget her og har haft sin store Betydning med Hensyn til Afstemningen; det forekommer mig derfor meget uheldigt, at vi slet ikke have nogen Forestilling om, hvad der som Nødvendighed vil knytte sig i kommende Tider til denne Hærplan, naar den først er vedtagen, men saa Meget vide vi dog, at der ved Siden af denne Plan, til hvilken der hører tilsvarende Udgifter til Flaaden, hvorved Udgiften, efter hvad der foreligger, i Alt vil komme til at beløbe sig til imellem 5 Millioner og 5,200,000 Rd. eller saa omtrent, ligge meget store Udgifter, med Hensyn til hvilke vi slet ikke have den allermindste Oplysning for Dieblittet. Det, som ligesom maa skee, og som for mig staaer som en Nødvendighed, naar Planen er bleven vedtagen, er, at dens Con-

sequentser, hvis den virkelig skal blive til en Sandhed, og hvis den ikke skal staae som et sørgeligt spildt Experiment eller mislykket Forsøg paa at faae noget formeentligt Godt, som man senere ikke har kunnet føre igjennem, er, at den vil drage efter sig en lang Række af meget store Udgifter til Befæstninger paa forskjellige Steder af Landet, hvor Trangen dertil efter militære Hensyn, som i Løbet af ganske faa Aar utvivlsomt vil gjøre sig gjældende med stor Styrke, vil blive fremstillet af Krigsbestyrelsen som en Nødvendighed ligeoverfor den vedtagne Hærplan. Saadanne Krav vilde vi ikke kunne undgaae, men hvad der vil blive afkrævet os, har vistnok Ingen her i Thinget for Dieblittet nogen klar Forestilling om. Det vil være Befæstninger, der vilde kræve ikke smaa, men overordentlig store Summer, og at disse Udgifter, naar de skulle faae virkelig Betydning for Landets Forsvarsevne, ikke kunne tages i smaa Brøkkele, fordeelte paa lang Tid, men maae udredes saaledes, at Befæstningerne kunne udføres med Kraft og Styrke i kort Tid, det har desværre vor Historie givet os en høit sørgelig Erfaring om, saa jeg behøver neppe at minde om, hvor sørgeligt det i en nær forbigangen Tid viste sig, at vi havde anlagt store Befæstningsarbejder i smaa Brøkkele, uden at have dem færdige til den Tid, det var nødvendigt. Jeg troer ikke, der behøves megen militair Kyndighed til at være paa det Rene med, at der vil behøves store Befæstninger i Jylland, ved Lillebælt, endogsaa paa den sydlige Side, og vistnok i en meget betydelig Grad paa den sydlige, der vil derhos behøves betydelige Befæstninger ved Storebælt og selv i Storebælt, foruden dem, der behøves ved Kjøbenhavn for at give det Søværn, som der er begyndt at opføres udenfor Byen, en virkelig Betydning; thi, som dette nu staaer, er det vist usandskment. Men alt dette er Udgifter, om hvis Størrelse vi slet ingen Forestilling have. Dette staaer allerede for mig som en stor Betænkelighed ved i dette Dieblit at give min Stemme til denne Lov, selv om jeg ikke af andre Grunde vilde ansee det for rigtigt at undlade det. Man siger nu, og vor høitagtede Krigsminister har atter idag udtalt, at han indrømmede og erkjendte, at